

1a PART

1. LA PETITA RAMBLA DEL POBLE SEC

Assegut a la Plaça del Sortidor,
aquí t'espero, com si fos el primer bar
La Bohème, on comença el carrer Blai,
que és la petita rambla del Poble Sec.

Parla'm de la pluja que ha plogut,
d'imatges molles als miralls damunt l'asfalt.
Potser és per això que el teatre està tan buit,
potser és per això que avui sento tan buides les meves mans.

*Tornarem a posar els peus damunt la sorra,
a la platja de Barcelona alguna nit de juliol.
I escriurem que no ens prendran mai més la vida,
que donem veu a les veles quan cantem rumbes al port.*

Parla'm de la vida que ha de vindre,
de tots els homes que estimen els altres homes.
Et pregunto si existeix la humanitat,
si hem de declarar la guerra a algun exèrcit d'ignorants.

Mira, jo ja t'he vist plorar,
i creu-me quan et dic que em passa igual,
quan em cantes les cançons mentre treballes,
assenyalant-me els dubtes com martells dins del meu cap.

Tornarem a posar els peus damunt la sorra...

Mentre a la cuina s'acumulen,
els plats i els gots del sopar d'ahir a la nit,
tinc por de posar ordre a aquesta vida,
o de fer-ho quan ja sigui massa tard.

Penso, quina sort tenir cançons
per explicar-te que a vegades sóc al fons,
i treure l'energia necessària
per lluitar i sobreviure en aquest maleït món.

Tornarem a posar els peus damunt la sorra...

Cesk Freixas

2. SENSE TU

És de nit..
és tot fosc...
estic sol i no hi ha ningú...
és de nit...
un record...
dins el cor, ella hi és, a dins...
els seus ulls són brillants
i un somriure extravagant
ja no hi és, l'he perduda
va marxar lluny del meu abast
i sempre estarà el meu cor...

*sense tu jo no puc
sense tu si no hi ets
sense tu jo no sóc ningú...
sense tu jo no puc
sense tu si no hi ets
sense tu jo no soc ningú...*

és de nit...
és tot fosc..
no estic sol, no ho estic
tu estàs amb mi
i els teus ulls són brillants
i un somriure extravagant
i sempre estarà al meu cor...

*sense tu jo no puc
sense tu si no hi ets
sense tu jo no sóc ningú...
sense tu jo no puc
sense tu si no hi ets
sense tu jo no soc ningú.....*

no no oh oh

si no estàs aquí
si no estàs amb mi
jo no et puc mirar
jo no et puc sentir
si no estàs aquí
si no estàs amb mi
jo no et puc tocar
jo no et puc besar
i sempre estaràs al meu cor....
és de nit...

Teràpia de shock

3. LLENÇA'T

Caus a terra molt avall
creus que no te'n sortiràs,
però amb els mesos te n'adones que tornes a començar.
I a força de molt de caure i de tornar-te aixecar
veus que les coses no canvien
però ja no ets qui eres abans.
Doncs he estat ja cinc o sis
i sóc el que ara tinc,
no vull pensar en el que arribarà demà.

*Llença't,
cada instant és únic no es repetirà,
sento que el cor ja no para de bategar
i diu que em llenci,
que no pensi en tot el que vindrà,
que un llapis mai no dibuixa sense una mà.*

I perquè els meus pensaments,
que sempre viuen el present,
no conjuguen altres temps
que el ja faré, el que no vaig fer.

Doncs avui o potser demà
seré aquí o seré per allà,
seré un tros de l'univers
que no noti el pas del temps.
El que faig a cada instant
és la força que em fa gran,
no vull pensar en el que arribarà demà.

*Llença't,
cada instant és únic no es repetirà,
sento que el cor ja no para de bategar
i diu que em llenci,
que no pensi en tot el que vindrà,
que un llapis mai no dibuixa sense una mà.*

*Llença't,
cada instant és únic no es repetirà,
sento que el cor ja no para de bategar
i diu que em llenci,
que no pensi en tot el que vindrà,
que un llapis mai no dibuixa sense una mà.(x2)*

Lax'n'busto

4.BOIG PER TU

A la terra humida escric
nena estic boig per tu,
em passo els dies
esperant la nit.

Com et puc estimar
si de mi estàs tan lluny;
servil i acabat
boig per tu.

Sé molt bé que des d'aquest bar
jo no puc arribar on ets tu,
però dins la meva copa veig
reflexada la teva llum, me la beuré;
servil i acabat, boig per tu.

Quan no hi siguis al matí,
les llàgrimes es perdran
entre la pluja
que caurà avui.

Em quedaré atrapat
ebri d'aquesta llum
servil i acabat
boig per tu.

Sé molt bé que des d'aquest bar
jo no puc arribar on ets tu,
però dins la meva copa veig
reflexada la teva llum, me la beuré;
servil i acabat boig per tu.

Sau

Lletra: C. Sabater, P. Sala i J. Capdevila
Música: P. Sala

5. L'EMPORDÀ

Nascut entre Blanes i Cadaqués
molt tocat per la tramuntana
d'una sola cosa pots estar segur
quan més vell més tocat de l'ala.

Sempre deia que a la matinada es mataria
però cap el migdia anava ben torrat
somriu i diu que no té pressa
ningú m'espera allà dalt
i anar a l'infern no m'interessa
és molt més bonic l'Empordà.

Varen passar ampolles i anys
i en Siset encara aguantava,
dormint la mona a la vora del Ter
però ell mai no s'hi tirava.

Sempre deia que a la matinada es mataria,
però cap el migdia anava ben torrat
somriu i diu que no té pressa
ningú m'espera allà dalt
i anar a l'infern no m'interessa
és molt més bonic l'Empordà.

I quan veig la llum de l'alba
se'm treuen les ganes de marxar
potser que avui no em suïcidi
potser ho deixi fins demà.

Sopa de Cabra

6. ENCOMANA EL CATALÀ

7. PARAULES D'AMOR

Ella em va estimar tant...
Jo me l'estimo encara.
Plegats vam travessar
una porta tancada.

Ella, com us ho podré dir,
era tot el meu món llavors
quan en la llar cremàvem
només paraules d'amor...

*Paraules d'amor senzilles i tendres.
No en sabíem més, teníem quinze anys.
No havíem tingut massa temps per aprendre'n,
tot just despertàvem del son dels infants.*

*En teníem prou amb tres frases fetes
que havíem après d'antics comedians.
D'històries d'amor, somnis de poetes,
no en sabíem més, teníem quinze anys...*

Ella qui sap on és,
ella qui sap on para.
La vaig perdre i mai més
he tornat a trobar-la.

Però sovint, en fer-se fosc,
de lluny m'arriba una cançó.
Velles notes, vells acords,
velles paraules d'amor...

Joan Manuel Serrat

8. NAVEGANT PEL MÓN

Tot navegant pel món
omple d'aire el cos
i la força torna una vegada més.

Sóc cercador de llocs,
emigrant de tot,
ànima que vola enmig de sensacions.

Vull imatges sempre diferents,
que canviïn els elements,
trobar-me dins un no-res i veure el temps
com passa molt més lentament,
assaborint eternament
el món que hi ha al darrere.

Vull conèixer tots els grans secrets
que amaguen llocs i tanta gent,
percebre les olors d'ambient i sentir el vent
empènyer una mica més
les ganes de seguir creixent, voltant, obrint la ment.

Vull recórrer noves direccions,
poder arribar encara més lluny
i obrir tot el meu cor a un món d'emocions
que omplin el meu cos d'allò
que ara és desconegut, distant, incomprensible.

Vull fer renéixer el meu foc,
respirar molt més a prop
de tot el que no he vist avui però sé que hi ha
ben amagat per algun lloc,
que no deixaré de buscar,
voltant i obrint la ment.

Dept.

9. EM DÓNES FORÇA

Quan estic trist i els ànims tinc per terra,
quan no he previst que el cor em tracti així,
jo vull sentir la força que tu em dónes
i que estem junts fins que arribi la nit.

Em dónes força per superar els obstacles,
em dónes força per creuar l'oceà.
Sóc tan fort quan dintre meu et sento.
Em dónes força per sempre et vull amb mi.

Em dónes força per superar els obstacles,
em dónes força per creuar l'oceà.
Vull sentir la força que tu em dónes
i que estem junts tota l'eternitat.

Em dónes força per superar els obstacles,
em dónes força per creuar l'oceà.
Sóc tan fort quan dintre meu et sento.
Em dónes força per sempre et vull amb mi.

Em dónes força per superar els obstacles,
em dónes força per creuar l'oceà.
Sóc tan fort quan dintre meu et sento.
Em dónes força per sempre et vull amb mi [x2]

Sergio Dalma i Escolania de Montserrat

(Marató TV3 2011)

10. LLENÇA'T (TEATRE SANT VICENÇ)

Teatre... teatre... aquí

Vine a veure amb il·lusió, el teatre reformat
tenim un nou escenari que ja és una realitat.
Amb l'esforç dels que ara hi som, el teló es tornarà a alçar
i ara si que l'espectacle podem dir que ha començat.
Fent teatre tots plegats, fem el Centre molt més gran
ens agrada compartir-ho i explicar-ho.

Llença't
aquí fem teatre els del Sant Vicenç
comèdia, infantils, drames i musicals.
Doncs vinga, llença't
ara ja ningú no ens aturarà,
els guions s'escriuen per veure'ls representats.

El Centre...el Centre...aquí

Quants records m'estan venint, quantes hores actuant
preparant els Pastorets, la Blancaneus o el Peter Pan.
Podem viure emocions, podem assajar cançons,
però segur que el que fem junts serà per sempre un bon record.
I ara ho volem compartir, i et volem fer venir aquí,
que gaudeixis amb nosaltres d'aquest Centre.

Llença't
aquí fem teatre els del Sant Vicenç
comèdia, infantils, drames i musicals.
Doncs vinga, llença't
ara ja ningú no ens aturarà,
els guions s'escriuen per veure'ls representats.

Teatre....teatre...teatre... aquí
Teatre....teatre...teatre... aquí

Llença't
aquí fem teatre els del Sant Vicenç
comèdia, infantils, drames i musicals.
Doncs vinga, llença't
ara ja ningú no ens aturarà,
els guions s'escriuen per veure'ls representats.

Llença't
aquí fem teatre els del Sant Vicenç
comèdia, infantils, drames i musicals.
Doncs vinga, llença't
ara ja ningú no ens aturarà,
els guions s'escriuen per veure'ls representats.

Teatre...teatre...teatre... aquí
El Centre...el Centre...el Centre...aquí
Teatre...teatre...teatre... aquí
El Centre...el Centre...el Centre...aquí

11. CORREN

És tard, no sé quina hora és
però és fosc fa estona.
És fàcil veure que no hi ets
ni un paper, ja poc importa.

Poso els peus a terra, vull caminar,
necessito despertar en un dia radiant.
Encara em queda temps per descobrir
tot allò que m'he amagat i que no m'he volgut dir.

*Corren, corren pels carrers corren
paraules que no s'esborren,
imatges que no se'n van.*

*i ploren, ploren pels carrers ploren
com gotes d'aigua s'enyoren
aquells que ja no es veuran.*

Difícil descobrir qui sóc avui
una gota em cau mentre una altra em treu la set

plou i fa sol alhora *tum bala bala tum bala bala*
que m'apuntava a la meva, jo mateix em disparava
raig de llum, il·lumina'm, treu-me el fum
una revolució dins meu que sedueixo i es transforma.

no, no, no, no, no, no s'esborren
em conformo amb mirar-me
mirar-me d'endins cap enfora

On puc anar-te a buscar?
Nena, no és broma,
hauria d'haver estat diferent
però en un moment s'han tancat les portes

Poso els peus a terra vull caminar
necessito despertar en un dia radiant
encara em queda temps per descobrir
tot allò que t'he amagat
i que no t'he volgut dir...

corren...
ploren...

Gossos (amb Dani Macaco), dins 15 anys (2008), pop rock

12. BON DIA

La vella Montserrat desperta el barri
a cops d'escombra tot cantant.
Les primeres persianes s'obren feixugues badallant.
Rere el vidre entelat, el cafeter assegura que no era penal
i es desfà la conversa igual que el sucre del tallat.

Bon dia, ningú ho ha demanat, però fa bon dia.
Damunt els caps, un sol ben insolent
il·lumina, descarat, tot l'espectacle de la gent.

Al bell mig de la plaça,
la peixatera pren paciència amb la Consol,
que remuga i regala
grans bafarades d'alcohol.
I, al pedrís, reposant,
l'avi Josep no es deixa perdre cap detall
i amb l'esguard es pregunta
quants dies més té de regal.

Bon dia...

Nens xisclant, olor de pixum de gat,
veïnes que un cop has passat et critiquen,
gent llençant la brossa d'amagat
i un retardat que amb ulls burletes et mira
i diu...

Bon dia...

Els Pets

13. BONA NIT

Vine aquí
sé que estàs cansada,
els ulls se't fan petits,
deixa'm abraçar-te,
tendrament i calla
que és molt tard
i arriba l'hora de dormir.

Posa el cap
a la meva falda
i deix la meva mà
espolsar els fantasmes
que t'amoïnen i t'espanten,
tanca els ulls
que jo et vigilo des d'aquí.

Dorm tranquil·la i digue'm bona nit,
deix que et porti en braços fins al llit,
jeu ben a la vora, saps que no estàs sola
mentre et dic a cau d'orella bona nit.

Pel balcó, la lluna t'esguarda
i sé que et fa un petó,
res no té importància
fins demà a trenc d'alba
quan de sobte t'acaroni la claror.

Dorm tranquil·la i digue'm bona nit,
deix que et porti en braços fins al llit,
jeu ben a la vora, saps que no estàs sola
mentre et dic a cau d'orella bona nit
molt bona nit.

Els Pets

14. CORRO SOTA LA PLUJA

Corro per no sentir que m'he estat quieta, esperant,
corro darrere un somni, que no sé si tinc davant,
corro per l'aventura de córrer darrere algú,
corro per l'energia que em fa venir cap a tu.

Corro sota la pluja rere aquell record tan dolç
que potser encara guardes en algun racó del cor.
Corro perquè en tinc ganes, però si no pares, potser,
al final pensaré que és millor deixar-te'l endur.

Que com una veueta que et diu segueix-lo de prop,
i una, que no t'escoltes, que et diu vés a poc a poc,
algú que de tu escapa, millor deixar-lo marxar
però, potser, si s'escapa, és perquè jo el pugui atrapar.

Corro sota la pluja rere aquell record tan dolç
que potser encara guardes en algun racó del cor.
Corro perquè en tinc ganes, però si no pares, potser,
al final pensaré que és millor deixar-te atrapar.

Corro perquè ja arribi el lloc on hem d'arribar
i veure en els teus ulls si el record segueix allà.
Corro perquè ja arribi el moment de descansar
i saber si ho fas veure, o és cert que et vols escapar.

Corro sota la pluja, rere aquell record tan dolç
que potser encara guardes en algun racó del cor.
Corro perquè en tinc ganes, però si no pares, potser,
al final pensaré que és millor deixar-te marxar

Anna Roig i *L'ombre de ton chien*

15. ELS TEUS SOMNIS

Enllà, més lluny de les estrelles, a l'altra cara del mirall,
On tot és més senzill d'entendre, la porta espera oberta.

Un pas i ja el teu cor desperta, un salt i ja no tornaràs,
Comptant la màgia és la primera, seguint...

Els teus somnis t'estan esperant.
Vés, no dubtis més, abraça'ls.

No el veus? A poc a poc s'acosta, no ho sents?
el tens al teu costat.
L'amor té totes les respostes.

És el teu somni, t'estava esperant.
Vés no dubtis més, s'escapa.
Lluita pels teus somnis, t'estan esperant,
Fes que siguin certs, abraça'ls.

El vent escampa les fulles, el temps arriba i se'n va
Mai no em demanis la lluna, ningú la pot agafar.
La vida cau i la pluja, el sol ens pot eixugar,
Sempre canvia la lluna, pren el que et vulgui donar.

Pren els teus somnis, t'estan esperant.
Vés no dubtis més, s'escapen.
Fes que no s'ensorrin, vés-los a buscar,
Fes que siguin teus, abraça'ls.
Lluita pels teus somnis, t'estan esperant,
Fem que siguin certs, abraça'ls.
Fes que no s'ensorrin, vés-los a buscar,
Fes que siguin certs, abraça'ls.

Mirant de tant en tant enrere, els peus a terra, el cor volant,
Endins el sentiment és tendre, volem seguir somniant.

Sopa de Cabra

16. ÉS UN DESIG

Com cada any el desembre
ens acosta el Nadal.;
i amb els passos de llebre
arribem a cap d'any.

I tindràs nova agenda,
i potser faràs balanç.
I et proposaràs per l'any que arriba
ser millor que abans.

I quan toquin les 12 campanades
potser t'haurà quedat algun raïm.
Serà que amb cada gra que et queda a taula
es mor un desig.

Que cada nit,
sigui la nit més bella.
Que aquest any nou
porti pau a tot el món.
Que cada nen
neixi sota una estrella.
És un desig,
i el volem per tothom.

Llargues nits de desembre
preferint els portals.
A la negra nit hi ha la promesa
de la llum que vindrà.

I quan toquin les 12 campanades
encara ens quedarà tota la nit
Que cada nou viatge es comença
molt abans de sortir.

Que cada nit,
sigui la nit més bella.
Que aquest any nou
porti pau a tot el món.
Que cada nen
neixi sota una estrella.
És un desig,
i el volem per a tu.

Que cada nit,
sigui la nit més bella.
Que aquest any nou
porti pau a tot el món.

Que cada nen
neixi sota una estrella.
És un desig,
i el volem per a tothom.

Josep Thió

17. HIMNE DELS PIRATES

El mar és com un desert d'aigua,
no té camins ni té senyals;
El mar és un desert d'onades,
una lluita sorda i constant;

és el mar la nostra terra ferma
on vivim arrelats en el vent. (bis)

Les veles s'inflaran, el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones. (bis)

El sol és el senyor del dia,
la lluna és reina de la nit;
però la reina ens dorm a les veles
i al matí no es pot amagar;

aleshores ens fa de bandera
i el sol vol fer-se enrere i fugir. (bis)

Les veles s'inflaran, el vent ens portarà
com un cavall desbocat per les ones. (bis)

El mar serà tot per nosaltres,
ja som senyors i reis del mar;
tots voldran fugir de la lluna
que flameja al nostre estendard;

però per a ells no hi haurà pietat,
perquè Al·là ens ha volgut triomfants. (bis)

Les veles s'inflaran el vent ens portarà com
un cavall desbocat per les ones. (bis)

I arribarà el dia de glòria,
quan ja no quedin cristians,
que cantarem la gran victòria
dels fidels valents fills d'Al·là;

i aquest mar estimat serà nostre,
serà el mar dels germans musulmans. (bis)

Les veles s'inflaran el vent ens portarà com
un cavall desbocat per les ones. (bis)

Dagoll Dagom

18 FESTA MAJOR

Alegria, que és Festa Major.
Alegria, encetem la bota del racó.
Alegria, que és Festa Major.
Com cada any hem de matar el pollastre
i posar xampany dins el porró.
Apa, anem-hi, corre, vine, cuita.
Salta i balla, canta la cançó.

Tiruliruliruli, tiruliruliruló.
Avui matem el capó.
Tiruliruliruli, tiruliruliruló.
Avui és Festa Major.

Visca el pa, visca el vi,
visca la mare del meu padrí.

Alegria, que és Festa Major.
Alegria, perquè el nostre Sant és el millor.
Alegria, que és Festa Major.
Al matí tenim passada, missa, les sardanes
i havent dinat, migdiada, processó,
concert, castell de focs i ball a l'envelat.

Tiruliruliruli, tiruliruliruló.
Avui matem el capó.
Tiruliruliruli, tiruliruliruló.
Avui és Festa Major.

Alegria, que és Festa Major.
Com cada any hem de matar el pollastre
i posar xampany dins el porró.
Canviarem l'aixada pel pendó,
que avui és Festa ... Festa Major.

La Trinca

19 QUE TINGUEM SORT

Si em dius "adéu",
vull que el dia sigui net i clar,
que cap ocell
trenqui l'harmonia del seu cant.

Que tinguis sort
i que trobis el que t'ha mancat
en mi.

Si em dius "et vull",
que el sol faci el dia molt més llarg,
i així robar
temps al temps d'un rellotge aturat.

Que tinguem sort,
que trobem tot el que ens va mancar
ahir.

I així pren tot el fruit que et pugui donar
el camí que, a poc a poc, escrius per a demà.
Què demà mancarà el fruit de cada pas;
per això, malgrat la boira, cal caminar.

Si véns amb mi,
no demanis un camí planer,
ni estels d'argent,
ni un demà ple de promeses, sols
un poc de sort,
i que la vida ens doni un camí
ben llarg.

Lluís Llach

20. L'ÀGUILA NEGRA

Un bon dia
o potser una nit
prop del mar
jo m'havia adormit,
quan de cop
el cel s'omple de llum
i un ocell negre surt
sense venir d'enlloc

Lentament,
les ales bategant,
lentament
ell anava girant
prop de mi
el batec s'acabà
i com caigut del cel
l'ocell es va aturar

Els ulls eren
de color robí
i les plomes
de color de nit
i al seu front
mil raigs de to suau
l'ocell rei coronat
lluïa un diamant blau

Amb el bec
la cara em va tocar
el seu coll
em vaig trobar a la mà
fou llavors
que jo vaig saber qui
imatge del passat
volia tornar amb mi

Bon ocell
porta'm amb tu al país
d'altres temps
sigues el meu amic
com abans
amb somnis clars d'infant
per collir tremolant
estels i més estels

Com abans
amb somnis clars d'infant
com abans

damunt d'un núvol blanc
com abans
tu i jo el sol encendrem
i a l'illa del record
la pluja llançarem

L'ocell negre
tombà els ulls al sol
cap al cel
tot d'una emprengué el vol...

Un bon dia ...

Maria del Mar Bonet

21. TREPITJA FORT

En Roc tot just ha arribat a la vida,
no s'imagina quina una n'ha organitzat.
Al seu voltant tot ha canviat de mida,
passant pel prisma d'uns ulls enamorats.

El pare que se'l mira i al·lucina,
no és cap joguina, que és viu i és de veritat.
Quan està sol amb ell, que ningú el mira,
és quan barrina, qui sap si l'entendrà.
A tu, petit vailet,
t'ensenyaré més del que he après,
li diu cantant...

*Trepitja fort, Roc,
sigues més valent del que he estat jo.
Dibuixa'ls un somriure,
que ningú et podrà dir no.
Cavalcaràs la vida com un cavall de cartró.
Trepitja fort, Roc, trepitja fort.*

En Roc és fort com el seu nom indica,
no hi ha fita on no hi pugui arribar.
La mare l'ha portat a la piscina,
ja la domina molt millor que en Tarzan.
A tu, petit vailet,
t'ensenyaré més del que he après,
li diu cantant...

*Trepitja fort, Roc,
sigues més valent del que he estat jo.
Dibuixa'ls un somriure,
que ningú et podrà dir no.
cavalcaràs la vida com un cavall de cartró.
Trepitja fort, Roc, trepitja fort.*

(solo)

El teu vehicle és
un cotxet sense retrocés,
Sempre endavant.

*Trepitja fort, Roc,
sigues més valent del que he estat jo.
Dibuixa'ls un somriure,
que ningú et podrà dir no.
Cavalcaràs la vida com un cavall de cartró.
Trepitja fort, Roc, no tinguis por.*

*Trepitja fort, Roc,
sigues tot allò que vulguis ser.
Seràs advocat, artista, o potser seràs bomber.
Doblegaràs la vida com un vaixell de paper,
trepitja fort, Roc, trepitja fort...*

Lax'n'busto

22. ALEGRIA

Cau es sol de s'horabaixa dins s'horitzó,
damunt la mar arrissada es avions.
Cau es sol de s'horabaixa vermell i calent,
me sala i m'arengada sa pell.

Es penya-segat
i una pluja suau de pols estelar.

Cau es sol de s'horabaixa i plàcidament
sa gent se dutxa i ompl es carrers.
Cau es sol de s'horabaixa dins es meu cor,
tothom m'estima i jo estim tothom.

Falla sa corrent,
ses fireres no vendran cacauets.

Alegria, ses velles se xapen de riure,
es dies s'acaben, i es fars il·luminen
ses góndoles entre ses cases.

Alegria, ses òrbites en sincronia,
i es ovnis se pinyen i deixen un cràter
per sempre dins sa meva vida ... alegria.

Cau es sol de s'horabaixa dins s'horitzó,
damunt la mar arrissada es avions.
Cau es sol de s'horabaixa vermell i calent,
me sala i m'arengada sa pell.

Es municipals, és evident,
fan aparcar bé a sa gent.

Alegria, ses velles se xapen de riure,
es dies s'acaben, i es fars il·luminen
ses góndoles entre ses cases.

Alegria, ses òrbites en sincronia,
i es ovnis se pinyen i deixen un cràter
per sempre dins sa meva vida ...

Alegria, ses velles se xapen de riure,
es dies s'acaben, i es fars il·luminen
ses góndoles entre ses cases.

I alegria ...

Antònia Font

23. A MARGALIDA

Vas marxar no sé on.
Ni els cims ni les aus
no et saben les passes.
Vas volar sens dir res
deixant-nos només
el cant del teu riure.

*No sé on ets, Margalida,
però el cant, si t'arriba,
pren-lo com un bes.
Crida el nom
del teu amant,
bandera negra al cor.*

I potser no sabràs
que el seu cos sovint
ens creix a les venes
en llegir el seu gest
escrit per parets
que ploreu la història.

I que amb aquesta cançó
reneixi el seu crit
per camps, mars i boscos,
i que sigui el seu nom
com l'ombra fidel
que és nostra tothora.

Joan Isaac

Dedicada a *Margalida*, amant eterna d'en Salvador Puig Antich, es trobi on es trobi.

Margalida està inspirada en l'execució el 1974, a la presó Model de Barcelona, del jove anarquista català Salvador Puig Antich. La cançó tracta el tema personalitzant-lo no en el protagonista sinó en la seva companya sentimental.

24. TEATRE SANT VICENÇ – Nadala 2011

25. BÈSTIES

Jugo en un equip dolent però m'ho passo bé
Diu l'entrenador, orgullós, que està content
Heu lluitat però és que aquest àrbitre no en sap
Mentida!
Fem l'escalfament parlant de *Ventdelplà*
Anem tocant pilota però sense suar
Toca sortir al camp i encara estem parlant
Si l'horari de *Polònia* és massa tard.
Però a la grada els pares semblen bèsties posseïdes
Que no paren d'insultar. S'estressen. S'esveren.
Rebentaran.

*Pixapins, cagamandúrries que al meu fill li han fet
penal!*

Hem sortit del camp amb ganes de berenar
I hem anat al *McDonald's* perquè no hi anem mai
Mentre fèiem cua per anar a pagar
veig a l'àrbitre menjant-se un *Big Mac*
Canto i faig el mico per distreure'ls una mica
I que no vegin el xaval!

Però a la cua els pares semblen bèsties posseïdes...

Em moro de vergonya. L'insulten.
Hem perdut per quinze però l'insulten.
Es veu bona persona però l'insulten.
S'estressen. S'esveren. Rebentaran.

*Pixapins, cagamandúrries que al meu fill li han fet
penal!...*
*Curt de gambals, Porca Misèria, l'altre nen t'està
enganyant!*
*Cap de marrà, sac de mentides, quin exemple estàs
donant!*
Escrucó Negre, vaca burra, com pot ser tan ignorant!

Macedònia-2

26. EN LA QUE EL BERNAT SE'T TROBA

I ahir a la nit vam conèixer tres dones altes i elegants i
amb una em vaig posar d'acord, vam conversar i vam riure i vam fer
l'amor.

I m'ha parlat del seu país i de les coses que fa aquí
Amb un castellà força estrany, i sorprenentment florit.

Quin nas més gros que tens, m'ha dit, la dona alta des del llit
i a la paret ha assenyalat un quadre verd que la nena havia pintat.
I que bonic, que bonic, que bonic m'he dit.
Quina nena més dolça devia ser, quin plaer haver pogut conèixer-la fa
molt de temps.

(xiulets)

Si tanques els dos ulls, m'ha dit, si et quedes quiet a dins del llit,
t'ensenyaré una cançó que a casa em cantaven per anar a dormir.
Parla d'un gos i un senyor que hi viu aïllat entre elms i flors i es protegeix
dels mals humans amb un exèrcit d'animals.
I que bonic, que bonic, que bonic m'he dit. .
I quina veu més fina que té, quin plaer haver-la pogut conèixer-la fa molt
de temps.

En Bernat m'ha dit que t'ha vist per Barcelona
Que t'acompanyava un home molt alt
Que li has preguntat si encara ens freqüentàvem
I que m'envies molts records.

Però el Bernat m'ha dit que t'ha vist per Barcelona
Que t'acompanyava un home molt alt
Que li has preguntat si encara ens freqüentàvem
I que m'envies molts records. (x 2)

Manel

27. NOSALTRES AQUÍ PARLEM CATALÀ

Nosaltres aquí parlem català
Parlem català és la nostra llengua
Parlem català és la nostra vida
És el nostre ésser, és el nostre pa

Parlem català, per te dir t'estimi
Parlem català per collir la flor
Per esgrunar els anys
d'aquest temps que passa
Parlem català per riure i cantar

Per dir la tristor, tenim català
Per calmar les penes, tenim català
Tenim català per cantar l'amor
i per fer les festes, saltar i ballar

Alguns no voldrien aquest català
Arreu si podien el farien callar
Però per tant que facin
Juntarem les mans
I tots cantarem el sempre endavant

A sota el cel blau del nostre país
Cantarem la pau, l'amor i l'encís
L'amor de la terra,
l'amor dels germans
I per tant que facin, serem catalans

Jordi Barre (text Joan Cayrol)

28. GUST DE MAR

Vine amb mi a la platja, hi anirem a mitjanit
farem una foguera i ens acabarem el vi
Baixarem la vespa, hi anirem a poc a poc
que l'aire ens escabelli i ens eixugui la suor

la teva pell, està salada
fas gust, gust de mar, i em fas somniar

Crida, ningú t'està mirant
despulla't, el sol et vestirà
l'aire, t'eixugarà els cabells
fas gust, gust de mar, i em fas somniar

Comptarem estrelles i les pigues del teu cos
ballarem com les onades com les flames dins del foc
Cremarem la roba, la vergonya i els perquès
dormirem damunt la sorra, jo sé un joc que ens traurà el fred

la teva pell, està salada
fas gust, gust de mar, i em fas somniar

Crida, ningú t'està mirant
despulla't, el sol et vestirà
l'aire, t'eixugarà els cabells
fas gust, gust de mar, i em fas somniar

La sorra et crema els peus
despulla't, abraça l'horitzó
l'aigua, s'enyora del teu cos
fas gust, gust de mar, uh-uh-uh, gust de mar
fas gust, gust de mar, i em fas somniar.

Pol Cruells

29. EL DIA QUE DANTE

No pots dir no
Sigues incongruent
Hauràs de perdre la por
Baixar a l'infern dels teus sentiments
Tu tens la clau del candau
Sempre han dit que tu ets capaç
de sortir amb qualsevol traç
i canviar la foscor
per un paisatge ple de colors
i d'imatges

Sense ningú en qui poder emmirallar-te
et veus a tu

Sense ningú amb qui poder suportar-te
només hi ets tu

Saps que res no és cert
La màscara que duus
de fang que està ressec
ja no et pot ni aguantar a tu

Saps que tens la clau per desfer
el malentès
ves i obre aquest candau
que et priva de ser com ets

No, no tinguis més por
No, no tinguis més por de tu.

Minimal 21

30 VOLA'M A SA LLUNA

Vola'm a sa lluna i deixa't que et canti entre estels
i com sa primavera es veu de Mart a Júpiter
no tinguis por, agafa'm sa mà,
no tinguis por, em pots besar.

Ompla'm el cor de cançons i deixa que et canti fort
és tot el que esperava ets sa font des meu amor
no tinguis por, sigues tu
no tinguis por t'estim a tu.

Ompla'm el cor de cançons i deixa que canti fort
és tot el que esperava ets sa font des meu amor,
no tinguis por sigues tu,
no tinguis por, no tinguis por, t'estim a tu.

Cris Juanico

2a PART

31. ENTRE MIL VIDRES TRENCATS

Junts, el dia es fa més curt
La nit és un món nou
En el que volem nus.

Junts res ens pot fer mal
La vida és un regal
Que no ens deixen canviar.

Junts la ciutat se'ns fa petita
Ningú entén els nostres jocs,
El nostre amor, el nostre bon humor.

M'arrastraria per terra
Entre mil vidres trencats
Només per dir-te, t'estimo.

Junts, hauríem de morir,
Deixar de respirar
Quasi al mateix temps.

Junts la por ens queda molt lluny
L'enveja és un intrús
Que ens vol separar.

Junts la ciutat se'ns fa petita
Ningú entén els nostres jocs,
El nostre amor, el nostre bon humor.

M'arrastraria per terra
Entre mil vidres trencats
Només per dir-te, t'estimo.

Miquel Abras

32 POLÒNIA TV3: Lluís Llach vs. Joan Manuel Serrat

33 POLÒNIA TV3: *El vostre pis és tan petit*

34 TORNAREM

Tornarem a cantar victòria,
tornarem a ser el que vam ser.
La partida ha començat,
la llengua en combat

Et parlo en la llengua que segur has oblidat.
T'escric amb paraules que segur no entendràs.
Tants anys perseguits, han quedat en l'oblit,
les cendres del que va ser un gran país.

Potser no recordis el que va arribar a ser
la terra d'on véns, on et creixen les arrels.
Somio en portar-te, de nou cap aquí,
encendre l'espurna d'este nou camí.

Tornarem a cantar victòria,
tornarem a ser el que vam ser.
La partida ha començat,
la llengua en combat

Tornarem a escriure la història,
tornarem a ser els més valents.
L'aventura ha començat,
la llengua en combat.

Em miro els balcons del que ara són grans ciutats
i pengen banderes plenes de colors estranys.
Cultura en silenci, silenci imposat,
la història d'un poble que ha estat oblidat.

"Necessitem
més immersió lingüística
per tenir un futur capicua,
amb el cap i amb el cor,
perquè si llegim
del dret i del revés
el nom de la nostra llengua
en traurem l'entrellat
Català a l'atac!"

Xeix!

35. ELS HI FOTREM

Els hi fotrem
Els hi fotrem
Una fart de jacos
Els hi farem - Els hi farem
Rosegar las mastegueres
Els hi fotrem - Ziou
Els hi fotrem - Zaou
Els hi fotrem - Ziou zaou sul cul
La la la la

Els tres quarts que tenen delit
Passaran com un llucet
Hi davant que són pas palpalloques
Els hi quitxaran el turo (tourou)

Els hi fotrem
Els hi fotrem
una fart de jacos
Els hi farem - Els hi farem
Rosegar las mastegueres
Els hi fotrem - Ziou
Els hi fotrem - Zaou
Els hi fotrem - Ziou zaou sul cul
La la la la

Tot un poble d'una sola veu
Cridarà ben fort ollada
Aixecant ben alt la seva bandera
Per la glòria catalana

Els hi fotrem
Els hi fotrem
una fart de jacos
Els hi farem - Els hi farem
Rosegar las mastegueres
Els hi fotrem - Ziou
Els hi fotrem - Zaou
Els hi fotrem - Ziou zaou sul cul
La la la la

Jordi Barre

36. TINTIN

Sense tu la vida és com menjar sense sal
Insípida i austera com un cony de funeral
És com si l'existència s'hagués tornat un pur tràmit
Quan miro el calendari vull que els dies passin ràpid

I si ja ho sé que no s'acaba pas el món
Qui més qui menys això ho ha sentit tothom
Autocompassió com a remei per la derrota
Dir que estic de puta mare somrient com un idiota

I fer-me el fort, el mascle dominant
El que s'espolsa la pena i continua treballant
Aquell tòpic suat la tragèdia dels pallassos
Riu per fora i per dins plora, ocultant els seus fracassos

Que no fos cas que em veiessis trencat
Suplicant-te de genolls una altra oportunitat
No hi ha res més patètic que oblidar la dignitat
Així que no t esperis sentir...

Que no puc viure sense tu
Sóc un Tintín sense Milú
No tinc ningú que em salvi el cul
I a força d'anar-me aixecant
He après a viure sense tu.

Sense tu la vida és avorrida de collons
Com aquells dies de pluja sense llamps ni trons
Sóc un mar eixut en calma perpètua
Sóc una peli porno que no ensenya ni una teta

En un punt mort funcionant a ralentí
Com paralitzat per la por de tornar a patir
Esperant el dia en què escampi la tempesta
I me'n adoni que he deixat de sentir

Que no puc viure sense tu
Sóc un Tintín sense Milú
No tinc ningú que em salvi el cul
I a força d'anar-me aixecant
He après a viure sense tu.

Els Catarres

37 . TOTS ELS BOTONS

Vull cosir-te tots els botons,
vull fer-te la vora dels pantalons,
vull sargir-te amb fil vermell els pedaços del teu cor,
aquest cop vull brodar-la.

Vull saber-me tots els patrons,
vull que siguin del millor vellut els teus petons,
regalar-te aquest hivern la bufanda i els mitjons, aquest cop vull brodar-la.

Fer cadeneta per començar, fer bona lletra com ens van ensenyar.
La millor merceria del món és amb tu.
Volta'm amb farbalans!,
i perquè no m'escapi fes-me uns quants repunts,
si vols anar sobre segur cus-me un gafet.

La butxaca i el canalé
d'aquella jaqueta que et queda tan bé,
vull que em portis enganxadeta amb velcro de passeig,
aquest cop vull brodar-la.

I amb tisores retallaré
les vetes que et molestin, te les trauré,
fins que notis que aquest vestit més a mida no pot ser,
aquest cop vull brodar-la.

Fer cadeneta per començar, fer bona lletra com ens van ensenyar.
La millor merceria del món és amb tu.
Volta'm amb farbalans!,
i perquè no m'escapi fes-me uns quants repunts,
si vols anar sobre segur cus-me un gafet.

Ressegueix-me amb puntetes, cremalleres si cal,
sedalina, agulla i didal,
i si vols imperdibles per a seguretat,
si t'ha sobrat algun trosset pots fer-me un llacet.
Fil pels descosits i amb els cinc sentits.

Beth Roderigas

38 PLATAFORMA PER LA LLENGUA: Lip dub

39. FÚRIA: FRENÈTIC 361º

40. HIMNE DEL FCB

El Cant del Barça

Tot el camp
és un clam
som la gent blaugrana;
tant se val d'on venim,
si del sud o del nord,
ara estem d'acord, estem d'acord, una bandera ens agermana:

Blaugrana al vent,
un crit valent,
tenim un nom,
el sap tothom:
Barça! Barça! Baaarça!

Jugadors
seguidors
tots units fem força;
són molt anys plens d'afanys,
són molts gols que hem cridat,
i s'ha demostrat, s'ha demostrat,
que mai ningú no ens podrà tòrcer:

Blaugrana al vent,
un crit valent,
tenim un nom,
el sap tothom:
Barça! Barça! Baaarça!

ROSER

(Lletra de Josep M. Espinàs i música de Manuel Valls i Gorina)

41 AMAGADA PRIMAVERA

Havíem quedat a quarts de quatre a la plaça Felip Neri
on els carrers hi aboquen l'encanteri
assegada a la font sota l'ombra dels arbres
ja m'esperaves amb un vestit de flors

que avui pels carrers de Barcelona
he vist maldestres traficants canviar llibres per roses de tant en tant

Era Barcelona com com com
mig primavera no floreix per tothom com com s'espera
Era Barcelona com com com
mig primavera no floreix per tothom com com

Te'n vas de la ciutat m'ho han dit ja ho se
però abaixant el cap em dius avui fem com si res
i en un segon i dos i tres tot va parar tot va desfer-se
quan un petó sense permís va tallar la conversa

que avui pels carrers de Barcelona
he vist maldestres traficants canviar llibres per roses de tant en tant

Era Barcelona com com com
mig primavera no floreix per tothom com com s'espera
Era Barcelona com com com
mig primavera no floreix per tothom com com

Amagada primavera que t'ha portat gitana cada dona una flor
La ciutat que no t'espera dia a dia s'apaga, rosa a rosa mor
Benvinguda i passatgera que t'ha portat gitana una dona una flor
Benvolguda viatgera que dus a la sang guerra que dus la llança al cor.

Txarango

42 ANIVERSARI

Els llums s'han apagat, han tret el pastís.
Aplaudien els pares, els tiets i els amics,
tots alhora, agrupats en un únic crit:
que demani un desig,
que demani un desig!

I tu, nerviosa,
com sempre que et toca ser en centre d'atenció,
has fixat els ulls en un punt imprecís del menjador.

Un segon, dos segons, tres segons, quatre... i cinc

Els teus ulls cavalcaven buscant un desig
les espelmes cremaven i alguns dels amics t'enfocaven
amb càmeres de retratar
una veu comentava: ai, que guapa està
i jo en el fons m'acabava el culet de la copa
decidit a trobar un raconet adequat
per fer-me petit, petit,
del tamany de una mosca
del tamany d'un mosquit

Per un cop empetitit sota els tamborets
i la taula allargada pels dos cavallets
fent-me pas amb prudència per un entramat
de sabates d'hivern i confeti aixafat

i esprintar maleint la llargada dels meus nous passats
i amagar-me entre un tap de suro i la paret
just a temps que no em mengi el collons de gatet
i escalar les sanefes del teu vestit
i falcar el peu esquerre en un descosit
i arribar-te a la espatlla
i seure en un botó

Agafar un pelet d'aire
i amb un saltiró
enganxar-te un cabell
i impulsar-me en un últim salt final
i accedir al teu desig travessant la paret del llagimal
Ara un peu, ara un braç, ara el tors, ara el cap!

I ja dins del desig veure si hi ha bon ambient
repartir unes targetes
ser amable amb la gent
i amb maneres de jove discret i educat
presentar els meus respectes a l'autoritat
escoltar amb atenció batalletes curioses dels més vells

fent-me fotos gracioses amb altres il·lustres viatgers
i amb un home amb corbata que no se qui és

I en un núvol de somnis que tens a l'abast
i entre d'altres que ho sent-ho però ja mai viuràs
Detectar un caminet que m'allunyi del grup
o una ombreta tranquil·la on desapercebut
estirar-me una estona i per fi relaxar-me celebrant
el plaer indescriptible que és estar amb tu avui que et fas gran.
Mentre fora de l'ull les espelmes es van apagant

Manel

43 THE WAY TO YOUR HEART

Vaig despertar-me amb el cor a cent,
tot recordant aquell somni.
Vaig despertar-me amb un sol desig,
que fos realitat el que veia.

Màgic, era màgic.
Sé que no era d'aquest món,
mai ningú ha vist res semblant.

Mentre ho tinc tot preparat per a aquesta nit,
puc sentir la teva crida.

Màgic, això és màgic.
Veig una llum al final,
són els teus ulls que brillen.

Vaig caminant pel dolç camí del teu cor,
vaig descobrint més coses noves.
No oblidis que això no ho puc fer sol.
T'estimo.

Tots els petons que et vaig regalar,
totes aquelles abraçades,
la timidesa em feien oblidar
i alhora em protegien

Màgic, era màgic.
Aquell dia vaig somniar que eres meva per sempre.

Vaig caminant pel dolç camí del teu cor,
vaig descobrint coses noves.
No oblidis que això no ho puc fer sol.
T'estimo.

Entén-me, comprèn-me.
No vull que tinguis dubtes.
Entén-me, jo no em rendeixo.

T'estimo, et desitjo.
Malgrat tots els obstacles
vull fer aquest llarg camí amb tu.

Màgic, això és màgic.
Veus una llum al final,
són els meus ulls que brillen.

Vaig caminant pel dolç camí del teu cor,
vaig descobrint més coses noves.

No oblidis que això no ho puc fer sol.
T'estimo.

Vaig caminant pel dolç camí del teu cor,
vaig descobrint més coses noves.
No oblidis que això no ho puc fer sol.
T'estimo.

Manel

44 EL MILLOR DELS ESTIUS

A través del balcó,
entre terrats i teulades,
puc veure un esquitx de blau marí
que em porta records

de les nits sense son,
estirats a la platja,
morint-me de ganes de robar-te
un petó.

I si tanco els ulls
sóc un vaixell que va sobrevolant
per damunt de fums i antenes,
llest per aterrar.

I els dies passen lents, però puc esperar
que arribi ja el bon temps i poder canviar
semàfors per estrelles
i cares llargues per somriures al sol.

I encara que no ho sembli, sé que arribaran
els dies on tot sembla de color de mar.
La foto que vaig fer-te em diu,
sense dir ni piu,
que tindrem el millor dels estius.

A través del balcó
veig com els dies s'allarguen,
i l'aire que es filtra em diu fluixet
que ja falta poc.

I si tanco els ulls
sóc un avió que sura per la mar
esquivant pluja i tempestes,
llest per atracar.

I els dies passen lents, però puc esperar
que arribi ja el bon temps i poder canviar
semàfors per estrelles
i cares llargues per somriures al sol.

I encara que no ho sembli, sé que arribaran
els dies on tot sembla de color de mar.
La foto que vaig fer-te em diu,
sense dir ni piu,
que tindrem el millor dels estiu.

SP3

45 ELS MEUS AMICS

La Marta es vol fer un pentinat amb rastes.
En Pol sap acudits per fer-te riure i no parar.
I el Marc té un lloro que parla.
Els són els meus amics
i vull quedar per explicar-los
tot el que m'ha passat aquests dies
i jugar un bon partidet
i després anar a la piscina.

Perquè tot el que faig amb els amics
sempre és molt més divertit.
Tant de bo amb els meus amics pogués quedar
cada dia per jugar.

Els meus amics ja saben on trobar-me.
Si necessiten res només m'ho han de demanar.
Jo sé que puc comptar-hi i on trobar-los
cada cop que vull quedar perquè ens veiem i que
m'expliquin
tot el que els ha passat aquests dies
i jugar un bon partidet
i després anar a la piscina.

La gent ve i va.
Una cara esborra una altra cara
i no deixa cap senyal.
Però l'amistat es fa espai a la memòria
i té un bitllet d'anar i tornar

SP3

46: AL MAR

Tu i jo hem sopat en bons restaurants,
tu i jo hem ballat a la llum d'un fanal,
tu i jo volàvem en un Ford Fiesta groc,
tu i jo hem cantat a la vora del foc,
tu i jo hem buscat coses similars,
tu i jo hem tingut el cap ple de pardals,
tu i jo dalt de la *nòria*,
tu i jo i la nostra història,
però tu i jo no ens hem banyat mai al mar, al mar, al mar.

Plantem les tovalloles, convido a un gelat,
juguem amb alegria, esquivem passejants.
A l'horitzó es divisen les veles
d'uns nens que fan optimista la cala del costat.
Dormo una estona, a la que bufa la mar,
així estirada se't veu espectacular
llarga i blanqueta a la sorra llegint
intrigues de final inesperat.
És abusiva tanta calor.
T'incorpores i et poses bé el banyador,
amb el peu calcules com està l'aigua
i tot esta llest per tal que entrem al mar.

Així doncs, si un dia véns i passes per aquí,
i si malgrat la feina trobem un matí,
no em perdonaria mai, no podria assumir,
no agafar-te amb la moto i que no féssim camí,
molt lluny d'aquí, a l'altra banda del món,
hi ha un *xiringuito* amb quatre pins al fons,
tu i jo asseguts a la barra d'un bar,
sona bona música i som davant del mar.

Manel

47. DIA I NIT

He buscat en una estrella un somni
L'he trobat il·luminat en els teus ulls
On veig el teu somriure

Al teu costat camino sobre els núvols
Podem volar per sobre el cel junts de la mà
Em fas sentir tot el que

Jo vull ser el sol que persegueix la lluna dia i nit
Que sap que el seu amor és complicat
Però mai s'apagarà

El color dels teus cabells em porta
A recordar el sol ponent-se vora el mar (On trenquen les onades)
On trenquen les onades

Jo vull ser el sol que persegueix la lluna dia i nit
Que sap que el seu amor és complicat
Però mai s'apagarà

Jo vull ser el sol que persegueix la lluna dia i nit
Que sap que el seu amor és complicat
Però mai s'apagarà

Jo vull ser el sol que persegueix la lluna dia i nit
Que sap que el nostre amor és complicat
Però mai s'apagarà.

Amelie

48. JÈNIFER

Jo que sóc més català que les anxoves de l'Escala o els
galets de Nadal,
jo que tinc una erecció quan pujo al Pedraforca o faig
trekking per Montserrat,
jo que voto Convergència i que tinc somnis eròtics amb
en Jordi Pujol,
jo que sóc soci del Barça i no trago ni en pintura als
Pericos de Sarrià,
jo que penso que en Serrat sempre ha estat un traïdor,
al meu cotxe només sona Lluís Llach,
jo que porto els Segadors com a politò del mòbil, la
senyera al balcó.
Jo que sempre he defensat els productes de la terra,
ara m'he enamorat d'una 'xoni' de Castefa

Ohhh Jènífer, em tunnejaré el cotxe per tu,
ooohh Jènífer, anirem al Pont Aeri els dos junts,
i lluitarem pel nostre amor prohibit
uooohh Jènífer.

Jo que sóc més català, que el Pi de les Tres Branques
o que la guita de la Patum,
jo que sóc un gran entès de la cobla i la sardana, i
el *mundillu* casteller,
jo que sempre m'he enganxat als serials de TV3 i als
matins d'en Cuní,
jo que sóc més radical que el partit Mohamed Jordi en
campanya electoral,
jo que sento devoció pel romesco i pels calçots, i el
pa amb tomàquet sagrat,
jo vull veure en Joel Joan actuant als Pastorets,
dirigit per en Benet i Jornet.

Jo que sempre he defensat els productes de la terra,
ara m'he enamorat d'una 'xoni' de Castefa
Ohhh Jènífer, em tunnejaré el cotxe per tu,
ooohh Jènífer, anirem al Pont Aeri els dos junts,
i lluitarem pel nostre amor prohibit
uooohh Jènífer.

Les ments estretes ens intenten parar els peus,
repetir la història de Julieta i Romeu,
que no veuen que el temps ens donarà la raó?,
l'amor és superior a tota por, a tot rancor,
i ens diuen que tenim el cor dividit,
entre l'amor i el país, la pàtria contra el desig.
Però jo no veig res pas, jo només veig el conjunt,

i no hi ha força humana que ens impedeixi estar junts.

Ohhh Jènífer, em tunnejaré el cotxe per tu,
ooohh Jènífer, anirem al Pont Aeri els dos junts,
i lluitarem pel nostre amor prohibit
uooohh Jènífer.
i lluitarem pel nostre amor prohibit

50 ARA I AQUÍ

No existeix cap altre lloc on jo voldria estar
No existeix cap més color que jo vulgui pintar
Sentir que tens al teu voltant
Tot el que sempre havies desitjat
És el que sento ara i aquí amb tu.

No existeix cap més vestit que jo em vulgui posar
No hi ha braços més bonics que jo vulgui abraçar
Sentir que sona al teu compàs tot la música del món
És el que sento ara i aquí amb tu.

No hi ha ganes de deixar-ho de sentir
Tot això és el que em provoques quan estàs amb mi
Només són ganes de seguir, de continuar sent tan feliç
Només són ganes de que estiguis sempre aquí

Ja no hi ha cap altra veu que jo vulgui escoltar
No existeix cap més cançó que jo vulgui cantar
Sentir que tot el que hem après té alguna mena de sentit
És el que sento ara i aquí amb tu.

No hi ha ganes de deixar-ho de sentir
Tot això és el que em provoques quan estàs amb mi
Només són ganes de seguir, de continuar sent tan feliç
Només són ganes de que estiguis sempre aquí

Paparapa, parapara, parà

No hi ha ganes de deixar-ho de sentir
Tot això és el que em provoques quan estàs amb mi
Només són ganes de seguir, de continuar sent tan feliç
Només són ganes de que estiguis sempre aquí.

Beth

50. BOIG PER TU

A la terra humida escric
nena estic boig per tu,
em passo els dies
esperant la nit.

Com et puc estimar
si de mi estàs tan lluny;
servil i acabat
boig per tu.

Sé molt bé que des d'aquest bar
jo no puc arribar on ets tu,
però dins la meva copa veig
reflexada la teva llum, me la beuré;
servil i acabat, boig per tu.

Quan no hi siguis al matí,
les llàgrimes es perdran
entre la pluja
que caurà avui.

Em quedaré atrapat
ebri d'aquesta llum
servil i acabat
boig per tu.

Sé molt bé que des d'aquest bar
jo no puc arribar on ets tu,
però dins la meva copa veig
reflexada la teva llum, me la beuré;
servil i acabat boig per tu.

Skakira

Lletra: C. Sabater, P. Sala i J. Capdevila
Música: P. Sala

51. SOM TOTS UNS DESGRACIATS

No hi ha tinta a la impressora.
Em pica l'etiqueta del jersei
i el meu bícing sempre està buit.
Les preguntes del meu grup de trivial són més difícils
i el Joan s'ha acabat els crispies bons.
El meu peix sempre té espines
i el carro del súper mai em va recte
i no veig bé la pissarra, profe,
la fruitera em diu "senyor" i la veïna em diu "nen".

Són coses de les que ens solem queixar.
I és que sempre falla tot p'algun costat.

I és que som tots uns desgraciats, tot ens passa a nosaltres i als
demés no tant.

Putos mosquits que sempre em piquen a mi
i amb aquest pastitxo i no hi ha paper de vàter (puta llei de Murphy).
Quan em queixo d'algo els altres sempre ho tenen molt pitjor
i quan explico algo bo ells sempre molt millor.
He tornat a sortir amb l'inalàmbric en comptes del mòbil.
Quan suco galetes es desfan i cauen just abans d'arribar a la
boca
i el meu DVD no llegeix res.

Són coses de les que ens solem queixar.
I és que sempre falla tot p'algun costat.

I és que som tots uns desgraciats, tot ens passa a nosaltres i als
demés no tant.

Estanislau Verdet

<http://www.catradio.cat/pcatradio3/crltem.jsp?seccio=seccio&idint=2044>

52. MALLORQUINS I CATALANS

*Un moix i un ca. Un gat i un gos.
Un tassó i un capell, si us plau,
un got i un barret.
Ja ho val, ja ho val.
Vatuadell que això és espès.
No som estat mai cap entès,
més si no ho moll, si no ho moll,
si no ho moll me farà mal.
Mallorquins i Catalans,
Catalans i Mallorquins com més amics més endins, així tots
serem germans.*

*És que això surt un rum-rum.
Que si xerren no ho entenc,
Però jo hi pos tant d'esmer
que de deu mots n'agaf qualcun.*

*Un moix i un ca. Un gat i un gos.
Un tassó i un capell, si us plau,
un got i un barret.
Ja ho val, ja ho val.
Vatuadell que això és espès.
No som estat mai cap entès,
més si no ho moll, si no ho moll,
si no ho moll me farà mal.
Mallorquins i Catalans,
Catalans i Mallorquins com més amics més endins així tots
serem germans.*

*Es qui s'ho pren amb rialles,
però és que a jo m'ha passat,
per demanar s'escusat
d'enllà m'han tret a potades.*

*Un moix i un ca. Un gat i un gos.
Un tassó i un capell, si us plau,
un got i un barret.
Ja ho val, ja ho val.
Vatuadell que això és espès.
No som estat mai cap entès,
més si no ho moll, si no ho moll,
si no ho moll me farà mal.
Mallorquins i Catalans,
Catalans i Mallorquins com més amics més endins així tots
serem germans.*

*No és que hi tengui res a dir
si un s'entén així com sap.*

Ni estic gens empegueït
si xer com m'han ensenyat.

Un moix i un ca. Un gat i un gos.

Tomeu Penya

53. BIGOTI VERMELL

Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que ens vam fer a París.
Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que no puc sofrir.
I a mi em pintaré cabells arrissats, ben llargs.
Per transformar en divertits aquells moments que no van
ser-ho.

Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que ens vam fer a París.
Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que no puc sofrir.
Ja que no te'l puc pintar de veritat, ben llarg.
Per veure't un pèl divertit, tu que no ho ets ni mai vas ser-
ho.

Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que ens vam fer a París.
Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que no puc sofrir.
I imaginaré que el viatge tampoc no va ser tan llarg,
I imaginaré que de tan bonic fins i tot tornaria a fer-lo.

Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que ens vam fer a París.
Et pintaré un bigoti amb boli vermell
En aquella foto que no puc sofrir.
I et pintaré una berruga i un moc que et cau, ben llarg,
Per transformar en divertit tot allò que no va ser-ho.
Per transformar en divertit allò que recordo llarg i trist,
Tan llarg, tan trist,
Però que de fet... Tant, no va ser-ho.

Anna Roig i l'Ombre de Ton Chien

54. TREN DE MITJA NIT

Sovint em sento atrapat
pel meu propi malson
i tinc ganes de cridar.
Cada dia en algun lloc
surt el tren de mitjanit.
Hi ha poetes que s'han perdut
pintant "graffitis" en les seves parets.
Molta gent que es troba sola
cada dia en algun lloc
puja al tren de mitjanit.

Sovint em sento enganyat
quan em veig en el mirall
no en tinc prou amb somniar
necessito desfer-me d'aquest pes
que em lliga el cor.
Hi ha sirenes que estan cantant
la llegenda d'un vell mariner.
Molta gent que es troba sola
cada dia en algun lloc
puja al tren de mitjanit.

Si ets llunàtic i estàs espantat,
si vius als núvols i estàs deprimit,
si la boira ja t'ha acompanyat,
cada dia en algun lloc
pots pujar al tren de mitjanit.

N'he conegut molts com tu i jo
és bo saber que no estem sols, això és bo.
No sempre s'està de sort
no sempre trobaràs el mar darrere el port.

Hi ha Julietes buscant Romeos
hi ha princeses que busquen dolor.
Si tens el cor solitari
cada dia en algun lloc
puja al tren de mitjanit.

Sau

55. RES AL RAS

Sóc el cec
lluc d'enlloc.
Llum de llamp
visc al bosc.
Soca i suc
fang em fonc.
Si tinc set
bec al bac.

Sol de sal.
Set del sud.
Mar que mor.
Nau de neu.
Mut el mot,
tsar dels sords
tiro amb torts
déus els daus.

Mentre el món
gira, jo
d'un tall don
mort a Mart.
Raja roig,
reu, el riu.
Jeu el jou
fort i fart

Sang i son.
Fotut fat
em cus amb
fil de fel.
Corc que el cor
em consum.
Crema el crim
mal de mel.

Pell de poll.
Son de sant.
Campo com
mecs amb mocs.
Cerco el circ,
nens i nans.
Ploro pla.
Peco poc.

Bull el vell
cor de carn.
Cal un cul
cuixa en *cash*.
Vals que vol
ballar el vell.
Poc que puc
Pesa el pas.

Llepa el llop
vi que en va
beu el bou,
glup!, d'un glop.
Fer, per fi,
cas al cos.
Ja sóc jo
piu dempeus.

Put un pet.
Ull amb l'all.
Ruc jo ric.
Plou i em plau.
Sec on sóc.
Ai!, quin oi...
Veig el boig
cloure amb clau.

Lletra i música: **Joan Manuel Serrat**
Extret de *Mô* (2006)

56. COSES DE L'IDIOMA

Vaja un embolic, jo t'ho dic,
coses de l'idioma;
un senyor petit i eixerit
de Santa Coloma
vol anar a Madrid decidit:
s'ha de viatjar.
Però el pobre home
fa temps que ha perdut
el costum de parlar en castellà.

Si vol dir que el cotxe li fa figa,
ha de dir que el cotxe " le hace higo ".
I si li fa un pet com una gla,
" hace un pedo como una bellota,
señor, eso rai ".
Com que l'home és un somia truites,
senyors meus, és un " sueña tortillas ".
Ell es pensa que és bufar i fer ampolles.
I se'n diu: " soplar y hacer botellas,
señor, eso rai ".

Vaja un embolic, jo t'ho dic,
coses de l'idioma ,,,

Talment hi ha per llogar-hi cadires,
vull dir que " hay para alquilar sillas ".
El pobre home treu foc pels queixals,
i és que " saca fuego por las muelas,
señor, eso rai ".
S'ho rumia i pensa: ull viu !
que en castellà se'n diu: " ¡ ojo vivo ! "
i per fi se'n va a escampar la boira,
vull dir que se'n va a " esparcir la niebla,
señor, eso rai ".

Vaja un embolic, jo t'ho dic,
coses de l'idioma ,,,

I com veieu, no hi ha res en català
que no es pugui traduir al castellà. *Olé !*

Lletra i música: **La Trinca**

57. LA PATATA

Diu la teoria de l'evolució,
que venim dels micos, quina aberració !

I és evident que l'home ve de la patata,
de la patata, de la patata.
I és evident que l'home ve de la patata,
de la patata, de la patata.

Sembla estrafolària aquesta teoria,
però es funda en uns fets que veiem cada dia:

Hi ha moltes patates que estan mig grillades,
igual com els homes ho estan a vegades,

Quan veiem que un home té un nas que esparvera
tots diem: "refotre, quina patatera".

Les patates velles s'arruguen de pell,
igual que tot "cristo" quan es torna vell.

I és evident que l'home ve de la patata,
de la patata, de la patata.
I és evident que l'home ve de la patata,
de la patata, de la patata.

Eh ! Ah !
Patata, patata, patata, patatera.
Patata, patata.

i és que la patata sempre ha sigut
aí ! un assumpte molt pelut.

Eh ! Ah !
Patata, patata, patata, patatera.
Patata, patata.

Que ja Adam i Eva va ser una enredada,
que no era una poma, que era una patata ...

Eh ! Ah !
Patata, patata, patata, patatera.
Patata, patata.

Pren una patata i així cara a cara
mira-la amb tendresa i digues-li, mare !

Que cada vegada que fem estofat
no ens donem compte de l'assassinat

I és que la patata és el nostre sostén
la fècula, es veu, és un gran aliment.

Per això quan et moris ...
et dirà el mossèn ...
In *Fecula feculorum*. Amén !

Eh !
I és evident que l'home ve de la patata,
de la patata, de la patata.
I és evident que l'home ve de la patata,
de la patata, de la patata.

Lletra i música: **La Trinca**

57. WA YEAH

Jo cant sa lluna i s'estrella,
sa jungla i es bosc animat,
es tren, es vaixell, s'avioneta
i es teu submarí aquí aparcad.

Jo cant es cafè i sa galleta,
quan dius tu podries ser meu,
què sexy, que dolça i que freda,
wa yeah!

Sa zebra que passa un semàfor
i com se desmunta un bidet,
cosmètics i Margaret Astor
ja sé com s'escriu Juliette.

Jo cant sa rosa i es cactus
i moltes més coses també,
un llapis d'Ikea, un pistatxo,
wa yeah!

Que divertit el que escric
quan estic avorrit,
per exemple es teu cos,
es jersei destenyit,
es carrer blanc de sol,
es meu cos a damunt,
per exemple, es teu llit
de penombra i llençols
amb es termos espenyat,
per exemple dormits ...

Jo cant sa lluna i s'estrella,
sa jungla i es bosc animat,
es tren, es vaixell, s'avioneta
i es teu submarí aquí aparcad.

Jo cant sa fruita vermella
i quan acabi riuré,
calàpets, nenúfars, princeses,
wa yeah!

Que divertit el que escric
quan estic avorrit,
per exemple es teu cos,
es jersei destenyit,
es carrer blanc de sol,
es meu cos a damunt,
per exemple, es teu llit

de penombra i llençols
amb es termos espenyat,
per exemple adormits...
(x 2)

Vakombà (Happy Day, TV3, tardor 2014)

58. QUE BONICS SÓN ELS ANUNCIS

Que bonics són els anuncis
Que fan a televisió!
Que boniques les musiques!
Quin poder de persuasió!

Són tan "monos" els anuncis,
Que tu sempre exclames:
"Quina llàstima que els tallin
Per posar programes!".

Que bonics són els anuncis
Que fan a televisió!
Que boniques les musiques!
Ai lairet, lairet, lairó!

Què mengen els nens moderns?
Pistatxos, garrofes, monyonyes i sucre...
XOCOLINA, XOCOLINA:
El berenar de la quitxalla d'avui.
Perquè facin esport i vida sana,
Perquè es purguin per tota la setmana,
Que mengin XOCOLINES,
Que mengin XOCOLINES.
No guanyareu per cagarrines!
[Amb cromos de l'explosió del Challenger.]

Elles saben que ets un home.
Ho proclama el teu aroma,
Que és de mascle prepotent...
CATIPÉN!
I a una milla de distància
Senten la teva fragància
Que empudega de valent...
CATIPÉN!

Elles cauen com a mosques
Si t'ensumen cara al vent,
I els *hi* costa tres setmanes
Ventilar l'apartament...
CATIPÉN, CATIPÉN!
(Ferum de tigre.)

Llibertat, llibertat,
Llibertat ja hi ha al mercat
Per la dona que vol llibertat.
Llibertat, llibertat,
I encara més llibertat

(Estem anunciant compreses,
Ja te n'hauràs adonat.)
Llibertat, llibertat, llibertat.

Elis, elis, elis, elis,
Jo ja tinc un pelapipes automàtic.
I tu no!
Cal comprar-lo
Perquè és absolutament imprescindible
I és portàtil,
Programable i fins i tot és dirigible.

Elis, elis, elis, elis,
Jo ja tinc un pelapipes automàtic.
I tu no!
Ja ho veuràs... Tu també te'l compraràs.
(Pelamax les pela ben pelades)

Que bonics són els anuncis!
Que fan a televisió!
Que boniques les musiques!
Ai lairet, lairet, lairó!

La Trinca

[<http://www.elyrics.net/read//la-trinca-lyrics/que-bonics-son-els-anuncis-lyrics.html>]

59. EN TRES MINUTS

Trist... Això no ho tenia previst
vull intentar creure en tu
sé que podré estar segur
si et tinc al meu costat.

Em sento perdut i atrapat
el temps per parlar s'esgota
i no puc deixar de pensar
en tu.

No sé com ho hauré de fer
dóna'm tres minuts i t'ho diré
sé que havia de lluitar per tu
i no ho vaig saber fer.

Coses que mai entendré
tu vas donar-me la llum
que m'allunyava del fum
dins meu.

No sé com ho hauré de fer
dóna'm tres minuts i t'ho diré
sé que havia de lluitar per tu
i no ho vaig saber fer.

Sé que tot es mentida, ho sé
que així es la vida i què més...
Final de partida
i el meu cor que crida
per tu.

No sé com ho hauré de fer
dóna'm tres minuts i t'ho diré
sé que havia de lluitar per tu
i no ho vaig saber fer.

Manu Guix

60. DIU QUE NO SAP QUÈ VOL

Diu que no sap què vol,
que li fan mal els peus de tant anar amunt i avall,
diu que no sap què vol,
que no sap ni com mirar endavant

diu que està feliç,
que la feina li funciona i que es comprarà un pis,
diu que està feliç,
que gairebé no hi pensa mai, en allò d'aquella nit

i es pinta les ungles
del color del raïm,
i es pinta les ungles
del color del raïm,
quan és madur
com l'amor
quan és madur
com l'amor

diu que no sap què fer,
que veu la vida com si mai es fes de dia,
diu que no sap què fer,
que potser viatja o potser ho deixa per demà.
diu que tremola,
de vegades quan es fa de nit i està sola,
i no diu que també plora...
i que s'esgarrapa... per dins

i es pinta les ungles
del color del raïm,
i es pinta les ungles
del color del raïm,
quan és madur
com l'amor
quan és madur
com l'amor

quan és madur
com l'amor
quan és madur
com l'amor

Fred i son

61. GENERACIÓ TOFU

Avui t'he *pillat* meditant
amb els xacres oberts i fumant
avui t'has comprat un *Ipad*
menjant baies de *Goji* i he flipat

*Som la generació del tofu
criats per Doraemon, què se'n pot esperar?*

Ahir parlaves de llibertat
mentre arreglaves el wi-fi amb ansietat
carai les paradoxes són *guais*
i potser també mola

Viure amb contradiccions que toquen els collons
quan el més important és que no ens farem grans
perquè som immortals i potser no entenem
per què fem el que fem però ho fem i ho refem
i, potser sí, ens mirem: al final entendrem
de què cony estem fets

*Som la generació del tofu
criats per Doraemon, què se'n pot esperar?
Som la generació perduda
entre Punky Bruster i les platges de Lost*

Samblancat, Petrifax,
Tamagochi, Power Rangers,
Donetes nevados i Game boy i Bola de Drac

*Perquè som la generació del tofu
criats per Doraemon, què se'n pot esperar?
Som la generació perduda
entre Punky Bruster i les platges de Lost*

The Mamzelles

NOTA FINAL

Aquestes cançons han estat fruit de la col·laboració entre el Departament de Català de l'Escola Oficial d'Idiomes i el seu alumnat, que ha anat demanant cançons per a escoltar i treballar a l'aula (un darrer quart d'hora molt plaent, que ens ha permès donar a conèixer un patrimoni extraordinari).

N'hi ha, doncs, per a tots els gustos. Gaudiu-ne!

Nota: El text i la música són trets d'internet.

DEPARTAMENT DE CATALÀ – EOI SABADELL